

mission

KÄRLEK-TRO-HOPP-FRÅN MÄNNISKA TILL MÄNNISKA

MISSION 2014 NUMMER 3

*Älskad
och sedd*
**Utjämningen
hjälper** sid 12-15

Tf koordinator för verksamhet bland studerande och vuxna, assistent för svensk service
Ingrid Björkskog, tfn 020 7127 282

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman, tfn 020 7127 266

Informator
Joanna Lindén-Montes, tfn 020 7127 264

Koordinator för barn- och ungdomsverksamheten
Carre Lönnqvist, tfn 020 7127 263

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet

mission 155:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Observatoriegatan 18,
00140 Helsingfors. Postadress: PB 154,
00141 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:
tfn 020 7127 282,

fms@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör (tf):

Outi Laukkanen

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare:

Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X.

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 5 000 exemplar. Tidningen är tryckt på miljövänligt papper. Layout: Antonomia Ab, tryck: Forsberg.

Outi Laukkanen

Vi behöver dig

Då och då får jag frågan: "Vad gör Finska Missionssällskapet?" Om jag vill svara kort säger jag: "Vi gör det samma som Jesus gjorde". Han förkunnade, botade sjuka och blindas, gav bröd åt hungriga och umgicks med människor som hade blivit uteslagna ur gemenskapen.

Vårt mål är att gå samma väg som Jesus. Ord och handling löper som en röd tråd genom allt vårt arbete. Johannes skriver i 1 Joh. 3:18: "Mina barn, låt oss inte älska med tomma ord utan med handling och sanning". Om vi bara talar vackert med dem som saknar grundförutsättningar för livet och sedan berömmar oss för välgjort arbete, är vi nog skenheliga. Jakob skriver: "Om en broder eller syster är utan kläder och saknar mat för dagen, vad hjälper det då om någon av er säger: 'Gå i frid, håll er varma och ät er mätta', men inte ger dem vad kroppen behöver? Så är det också med tron: i sig själv, utan gärningar, är den död." (Jak. 2: 15-17).

Det finns länder där vi inte kan tala om Jesus offentligt. Där måste gärningarna tala – och det gör de. Missionärerna offrar sin bekvämlighet och riskerar ibland till och med sina liv för att åka iväg till dessa länder. På andra platser kan de kristna tala öppet om sin tro. I Nepal sprids evangeliet som en löpeld just nu. Men så har det inte alltid varit – först när Nepal blev en sekulär stat 2006 kunde de kristna verka helt fritt. Idag är kyrkan en länk i arbetet för demokrati och fred och de kristna aktivt deltar i samhällsutvecklingen.

Finska Missionssällskapet har samlat experter och generationer av kunskande. Vi arbetar både på gräsrots- och administrativ nivå. Vi kämpar dagligen för att utsatta minoriteter ska få sina mänskliga rättigheter förverkligade. Vi tar oss an de mest hjälpbehövande och gör dem sedda och respekterade. Vi förbättrar de kastlösas ställning i Nepal, hjälper urfolk med deras matförsörjning i Bolivia och stöder hiv-smittade i Botswana.

Vi kan inte alla fara till Sahara för att ge var sitt glas vatten åt en törstig människa. Men vi kan åstadkomma kedjor av goda gärningar. Med din hjälp kan de goda gärningarna sträcka sig från Nedervetil och Bromarv till Phnom Penh och Timbuktu - och tillbaka. Vi behöver alla varandra. Tillsammans får vi vara Guds fötter och händer här i vår värld.

Outi Laukkanen

tf chef för svensk service
tfn 020 7127 265

Det här numret av Mission förverkligas med hjälp av projektmedel från Utrikesministeriet. Åsikterna i tidningen representerar inte nödvändigtvis ministeriets officiella linje.

Gennet blev uppsökt av kyrkans medarbetare i Etiopien. Gennets mamma är lättad - någon bryr sig om hennes dotter. Foto: Sari Lehtelä

> Gennet finns!

"När vi träffar 20-åriga Gennet Gebremedler i hennes hem i Etiopien, ler flickan soligt mot oss. Trots att hon inte kan kommunicera genom prat eller gester, verkar hon förstå vad som händer runt omkring henne. Gennet har legat hela sitt liv i en säng som hela familjen sover i. Plötsligt börjar Gennets mamma gråta. 'Nu gör det inget fast jag skulle dö. Jag vet att min flicka blir omskött också då jag inte längre finns här', viskar mamman. Vi var de första som besökte hennes dotter", berättar Sari Lehtelä, missionär i Etiopien.

Det finns tusentals flickor som Gennet. De lever undgängömda, utan hopp om något bättre. Genom att stöda Utjämningen kan du vara med och göra deras röster hörda och förändra deras liv. Läs mer på sidorna 12-15.

Senegals lutherska kyrka ordnar yrkesutbildning med fadderstöd. Foto: Teija Laine

Visste du att?

- > Just nu behövs mera faddrar för unga kvinnors yrkesutbildning i Senegal. Att vara fadder kostar 30 euro/månad. Läs mera på sidan 11 eller ring 020 7127 266.
- > Finska Missionssällskapet kommer att satsa mera på global fostran. Pia Rinne (f. Eriksson) koordinerar verksamheten. Pia kan vid behov betjäna församlingarna på svenska
- > Heidi Juslin-Sandin, koordinator för frivilligverksamheten vid Finlands Röda Kors, representerar Borgå stift i Finska Missionssällskapets styrelse. Heidi valdes in i styrelsen vid årsmötet i Vasa den 7 juni.
- > Furaha, som är en av Finska Missionssällskapets körer, leds numera av Fiona Chow. Furaha fyller 40 i år. Läs mera på sidan 23.
- > Nästa missionsfest ordnas tillsammans med Esbo svenska församling den 6-7 juni 2015.

"Lova Herren, min själ, minns allt det goda han gör." Ps. 103:2

7 Du påverkar – varje dag. Iris Kivimäki berättar hur just du kan förändra världen.

10 Uppdrag världen visar hur hjälpen når fram. 30 offer för människohandel har fritagits i Thailand och civilbefolkningen i Gaza har fått hjälp. Följ med!

12 Ljuset sprids jämnt över världen två gånger om året. Tänk om välfärden också kunde göra det? Läs mera om Utjämningen 2014.

16 Han krossar fördomar. Johan Kullas har funnit vägar runt sitt funktionshinder. Som företagsledare och trebarnsfar utmanar han alla att se sin nästa.

19 Kyrkan försvarar de svagaste, säger biskop Björn Vikström.

22 I krigsdrabbade länder kränks de mänskliga rättigheterna. Västvärlden måste stå upp för civilbefolkningen, påminner Rolf Steffansson.

Maria och Ben Westerling vet att hjälpen ger resultat i Nepal och Pakistan.
I somras gästade de sina understödsförsamlingar i Finland.

Maria och Ben Westerling är stolta och glada över sina duktiga medarbetare i Nepal. Tillsammans hjälper de Nepals mest utsatta familjer till ett bättre liv.

TEXT OCH FOTO JOANNA LINDÉN-MONTES

LYCKLIGA FAMILJER OCH STARKA LEDARE

Vi har väldigt bra samarbetsparter både inom de kyrkliga nätverken och inom utvecklingssamarbetet, säger Ben, som är regionchef för Finska missionssällskapets arbete i Nepal och Pakistan.

Maria, eller Mia som hon också kallas, är koordinator för sällskapets kyrkliga arbete i Nepal. Hon jobbar även som informatör. Under det gångna året har hon speciellt berörts av kyrkans ledarskapsutbildning för kvinnor. Kurserna samlar kvinnor från olika byar i Nepal.

– Kvinnorna är aktiva i församlingarna men behöver utbildning för sina uppgifter.

Mia har sett hur deltagarna har växt i sina uppdrag och fått bättre självförtroende under kurserna. Hon hoppas att kvinnorna ska få vara ljus och salt där de rör sig i sina församlingar och byar.

Kyrkan har ett stort och viktigt uppdrag i Nepal. De kristna förmedlar budskapet om rättvisa och jämlikhet. Kyrkan godkänner inte kastväsendet – alla är välkomna med på samma villkor oavsett ursprung. Många diskriminerade och utstötta människor blir för första gången bemötta med respekt och får uppleva att de är värdefulla i kyrkogemenskapen.

FAMILJEARBETET BÄR FRUKT

De inkommande åren ska Finska Missionssällskapet satsa mera på familjearbetet i Nepal.

Familjelivet prövas av många svårigheter i Nepal. Kvinnorna är ofta utsatta för familjevåld och många familjer splittras när männen flyttar utomlands för att arbeta. Brist på kommunikation och kulturella förbud är också påfrestande. Kyrkan vill vara ett stöd och hjälpa familjerna att bli starkare och må bättre.

– Familjekurserna gör gott. De par som får utbildning för sedan kunskapen vidare i sina egna byar, berättar Mia.

Familjeverksamheten koordineras av ett nepalesiskt par, Manoj och Anjila Pradhananga, i samarbete med den nationella kyrkosammanslutningen i Nepal, NCFN. Finska Missionssällskapet har varit med i familjearbetet sedan 2010.

– Eftersom det finns cirka 3200 församlingar enbart under NCFN är hjälpbehovet enormt. Skolningen når först pastorsparen i församlingarna så att de i sin tur kan hjälpa församlingsmedlemmarna, berättar Mia och Ben.

Finska Missionssällskapet stöder många olika projekt i Nepal. Hjälpnen når fram via kristna nätverk, kyrkor och hjälporganisationer. Ben, som nyligen åkte på sin första fältresa till byutvecklingsprojekt i Nepal, vet att hjälpen når fram. Han fick se åtta olika projekt på fyra dagar.

– Alla var glada för hjälpen. Två män som jag träffade önskade att deras söner skulle få se utvecklingen i byn. Sönerna har

flyttat utomlands för att arbeta och är nu i Malaysia och Indien.

PÅ UPPDRAG I OROLIGA PAKISTAN

Ben har också hunnit med sitt andra besök i Pakistan.

– Jag var i Peshawar stift i sex dagar. Jag besökte alla skolor som drivs av kyrkan i området. Finska Missionssällskapet stöder 950 elever där. För många är hjälpen avgörande för att de ska få gå i skola. Sällskapet har i tiderna varit med och byggt många av dessa skolor.

Ben berättar att han i Christ School i Nowshera såg en tavla med namn på f.d. rektorer utsända av Finska Missionssällskapet, bland andra Eva–Liisa Multala och Ann–Christine Marttinen.

Ben var också med på välsignelsen av bibelkorrespondenskursens nya byggnad, som till stor del bekostats av Finska Missionssällskapet.

– Chefen för verksamheten bor nu i samma byggnad. Hans dagliga resor till och från arbetet var tidigare för riskfyllda.

De som deltar i bibelkorrespondenskurserna får regelbundna brev med bibelundervisning. Kurserna är populära. Ben säger att det till och med annonserats om dem i en lokaltidning i Peshawar.

När Ben reste till Pakistan var situationen så orolig att han inte fick åka till det kristna sjukhuset i Tank.

– Sjukhusets styrelsemöte hölls istället i Lahore. Jenni Haunia, Finska Missionssällskapet enda missionär i Pakistan, leder nu sjukhusets verksamhet ensam fram till oktober, eftersom hennes kollega inte fått förnyat arbetsvisum.

Det kristna sjukhuset verkar vid gränsen till Afganistan, ett område befolkat av talibaner. Trots det har sjukhuset fått vara i fred – vården uppskattas och sjukhuset betjänar alla folkgrupper i området.

I Nepal har läget varit stabilt, bortsett från en del våldsamma demonstrationer i samband med parlamentsvalen.

– Vi hoppas att Nepal ska garanteras status som en sekulär stat för att kunna få in religionsfrihet i den nya grundlagen, säger Ben.

TACKSAMMA FÖR HJÄLPEN

Det har gått två år sedan Maria och Ben Westerling sändes ut som missionärer till Nepal. I somras besökte de Finland. Bägge gläder sig för allt stöd och all förbön de får från församlingar och privatpersoner.

– Den här sommaren hann vi besöka våra understödsförsamlingar i Helsingfors (Matteus), Nedervetil, Kimitoön, Borgå, Esbo, Sibbo, Pernå och Kyrkans Ungdoms sommarläger. Det var fint att träffa alla och så roligt att se ett så stort intresse för Nepal.

Mariam och Sujit Soren har utbildats till ledare för äktenskapskurser. "Det känns fint att vi tillsammans kan göra något för familjerna i vår församling. Vi har också kommit varandra mycket närmare tack vare utbildningen". Foto: Maria Westerling

"Under kursen har jag insett att Gud verkligen vill och kan använda mig som kvinna i församlingsarbetet. Att läsa om kvinnorna i Bibeln har varit fantastiskt!", säger Prabina Tamang, som gått kyrkans ledarskapsutbildning. Foto: Maria Westerling

Du påverkar!

”Jag skriver nog gärna under det här”, sade de tusentals människor som tecknade sitt namn på Finska Missionssällskapets Utjämningsuppprop vid missionsfesten i Vasa.

Tack till dig som skrev på vårt uppprop. Du är med och påverkar så att funktionshindrade i u-länderna får hopp, människovärde och en plats i samhället och i kyrkan.

Första gången jag bekantade mig med Finska Missionssällskapets arbete var på 1980-talet i Nepal. Missionär Kirsti Kirjavainen tog emot mig, en ung reporter. Hon berättade om sitt arbete uppe i bergen och om hur hon under regnperioden blev fast i byarna i månader, utan kontakt med omvärlden.

På samma resa besökte vi också en psykiatrisk klinik i Kathmandu. Där gjordes ett banbrytande arbete bland kvinnor som på grund av till exempel barnlöshet blev deprimerade eller sjuka.

Imponerande var också gudstjänsterna, som pågick i timmar. Många hade börjat gå från byarna i bergen klockan fyra på morgonen för att hinna i tid till gudstjänsten. Man ville vara tillsammans med andra inför Gud.

Sällan ser vi oss själva som påverkare. Själv har jag blivit påverkad av dessa möten med missionärer som gör sitt vardagliga arbete. De ser till att ord blir till handling. De arbetar envist i det tysta, utan att skapa några rubriker. Ändå påverkar de kyrkan och hela samhället. De är med och föder nytt hopp.

Även du är en påverkare. I november röstar vi i församlingsvalet. Då väljs beslutsfattare för våra församlingar. De beslutar också om hur mycket budgetpengar som skall ges till mission och internationell diakoni. Trots att en församling lever under ekonomiska svårigheter behöver den alltjämt ett fönster mot världen och delta-gande i den globala kyrkan.

Då Rolf Steffansson, tf verksamhetsledare, presenterade nästa års verksamhetsplan på årsmötets sade han så här: ”Vi på Finska Missionssällskapet tror att vi tillsammans med våra systerkyrkor och andra samarbetsparter kan förmedla evangeliet och åstadkomma verkliga förändringar. Därför inbjuder vi församlingar, medlemsorganisationer, personmedlemmar, understödare, frivilligarbetare och andra att komma med i detta arbete, genom förbön, ekonomiskt understöd och genom att delta i frivilligarbetet.”

I församlingarnas valmaskiner hittar du de kandidater som stöder de tesor som Finska Missionssällskapet och Kyrkans Utlands-hjälp gjort upp.

Iiris Kivimäki
kommunikationsdirektör
på Finska Missionssällskapet

➤ SÅ HÄR LYDER TESERNA SOM KANDIDATERNA FÖRBINDER SIG TILL

- Min församling bär sitt ansvar för de fattiga i världen och är en del av den globala kyrkan
- När församlingen gör upp sin budget vill jag försvara de budgetmedel som skall ges till kyrkans internationella arbete
- Jag vill att min församling visar invandrare gästvänlighet

Tack för att du är med och påverkar!

Maja Haikolas minnesfond +

Missionären och Furahavännen Märta von Schantz minne hedras av en grupp Furahor.

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till Paulinum prästseminarium i Namibia. Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv MAJA i meddelanderutan.

Vill du få hälsningen publicerad i tidningen Mission, kontakta då Finska Missionssällskapet, tfn 020 7127 282. Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i slutet av november, ska vara redaktionen till handa den 20 oktober.

16 glada resenärer från Borgå stift på besök i Nepal. Här tillsammans med en del av Finska Missionssällskapets medarbetare vid Forward Looking i Kathmandu. I översta raden, fjärde personen från vänster, står Johan Nordlund som var volontär i Nepal under våren. Foto: Maria Borg-Karlsson

TEXT ANN-BRITT HEDMAN

”FRAMTIDSTRON ÄR BEUNDRANSVÄRD”

Sexton trötta men förväntansfulla resenärer från olika församlingar i Borgå stift kör på flygplatsen i Kathmandu för att komma in i Nepal. Resan har varit lång och ansträngande, men förväntningarna och humöret är på topp. När formaliteterna väl är undanstökade och vi kommer ut i solskenet och värmen är Maria och Ben Westerling där och välkomnar oss. Besöket i Nepal har inletts.

Det första intrycket är att vi är i en stad med kaotisk trafik, massor av människor och motorcyklar. Det är Långfredag men det märks inte i detta hinduiska och budhistiska samhälle. På kvällen efter måltiden får vi en första introduktion i vad vi har att se fram emot. Vi träffar då Anni och Heikki Takko, Finska Missionssäll-

skapets missionärer som också arbetar i Nepal, och får en första inblick i vad våra missionärer gör till vardags. Maria, eller Mia som hon kallas, har gjort ett fantastiskt arbete tillsammans med sina medarbetare för att ordna en mångsidig och givande resa för oss. Vi känner att vi är välkomna och väntade.

EN TIDSRESA

Nepal berör. Landet är så annorlunda än alla andra platser jag har besökt. Inte ens huvudstaden Kathmandu påminner om en västerländsk stad. Bergen, med Himalaya i bakgrunden, sätter sin prägel på hela tillvaron både i Kathmandudalen och ute i byarna. Vi ser en man som bär ett kylskåp på ryggen med ett stödande band runt huvudet

och kvinnor bär stora bördor i korgar på ryggen på samma sätt. Moderna maskiner som skulle underlätta arbetet syns sällan. I Stenhackarbyn hackas stenen sönder enligt uråldrig sed med hammare. Arbetsdagen är lång och för en dags arbete får en person några rupies som motsvarar ett par euro.

HINDUISMEN GENOMSYRAR KULTUREN

Landet har en gammal kultur som vi får en glimt av på våra utflykter bland annat till templet Pashupatinath där likbränning enligt gammal hinduisk sed sker ute i det fria vid sidan av tempelområdet. Durbar Square med sina många tempel och palats är den gamla delen i Kathmandu och står på Unescos världsarvslista. I ett av palatsen får vi också en kort stund i ett fönster se

En grupp synskadade musiker vid organisationen Forward Lookings verksamhetscenter i Kathmandu. Foto: Maria Borg-Karlsson

den levande barn gudinnan som dyrkas av otaliga hinduer och buddister. Barn gudinnan väljs mycket omsorgsfullt bland högre stående familjer och flyttar till tempelområdet vid tidig ålder då hon är bara 3-4 år. När hon får sin första menstruation flyttar hon hem tillbaka och ersätts av en ny Kumari. Berättelser och myter som vi hörde om denna barn gudinna väcker en hel del tankar och diskussion bland oss resenärer.

GUDSTJÄNST I SAGARMANTHA

Påsklördagen inleds med gudstjänstbesök. Vi delas in i grupper som besöker tre olika församlingar. Lördag är helgdag och ledig dag i Nepal och den dag då gudstjänster också hålls på olika håll. Jag har glädjen att tillsammans med fem andra besöka Sagarmantha församling och predika i deras gudstjänst, tolkad av deras pastor, fredsaktivisten **Dr. K.B. Rokaya**.

Den nepalesiska kyrkan är en ung, växande kyrka och de flesta av församlingspastorerna har inte haft möjlighet att skaffa sig någon högre teologisk utbildning utomlands. Finska Missionssällskapet understöder Ebenezerinstitutet som ger bibelundervisning. Men förhoppningen är att få en teologisk fakultet som kan utbilda deras egna präster. Många av gudstjänstbesökarna i Sagarmantha församlingen är unga personer, studerande som talar en god engelska. Sångerna ackompanjeras av trummor. Samlingslokalen är en vanlig lägenhet där gudstjänstbesökarna sitter i tre

olika rum, några på stolar, andra på golvet.

HJÄLP TILL DE MEST UTSATTA

Nepal är ett fattigt land där 47 procent av befolkningen lever under fattigdomsgränsen. Speciellt kvinnorna och de som har funktionshinder drabbas hårt. Finska Missionssällskapet satsar därför på de funktionshindrade och på arbete bland daliter, den lägsta kasten i samhället. Kastväsendet är i lag förbjudet, men det lever kvar i folks medvetande, speciellt ute i byarna och många diskrimineras därför på grund av sin härkomst, men också på grund av ett funktionshinder.

Vi besöker två centra, EPSA (Entire Power in Social Action) och Forward Looking, som stöds av Finska Missionssällskapet. EPSA arbetar för att förbättra funktionshindrade kvinnors möjligheter till egen inkomst och erbjuder kurser i hantverk. Kvinnorna tillverkar olika produkter av tovat ylle, vilka sedan säljs i centret. Kvinnornas situation i Nepal är svår. Dödligheten bland kvinnor är mycket högre än bland män. Av Nepals befolkning på cirka 30 miljoner är 49 procent analfabeter och majoriteten av dem är kvinnor. av dessa utgörs av kvinnor. När kvinnor inser värdet av utbildning uppmuntrar de också sina barn att gå i skola.

VÄDJAN OM FORTSATT STÖD

De unga i Forward Looking centret tar emot oss med blomstergirlander och mu-

sik. Deras orkester, bestående av blinda och gravt synskadade, spelar för oss. Ungdomarna är mycket motiverade i sina studier och tacksamma för det stöd till utbildning som Finska Missionssällskapet ger dem. Flera studerande berättar att de vill bli lärare och hjälpa andra unga med funktionshinder. Deras vädjan till oss är att uppmana Finska Missionssällskapet att fortsätta stöda detta arbete. Det är kanske mötet med dessa funktionshindrade unga som berör mig allra starkast. Deras framtidstro är beundransvärd.

Resan till Nepal var på många sätt tankeväckande och väckte tacksamhet över att bo i ett land med ordnade förhållanden och en fungerande demokrati. Att ha fått växa upp i ett land med kristna värderingar och en kyrka som länge förkunnat det glada budskapet är ett privilegium som inte nog kan uppskattas. Ett missionsarbete som upprättar människor och värdesätter livet behövs alltjämt. Det arbetet kan vi alla vara med och stöda, ekonomiskt och med förbön.

Finska Missionssällskapet ordnade en studieresa till Nepal i april 2014. Resenärerna bekantade sig med det kyrkliga livet och utvecklingssamarbetet och lärde känna sällskapets missionärer i Nepal.

GAZA

50 000 EURO TILL SJUKVÅRD FÖR CIVILA

Finska Missionssällskapet har gett 50 000 euro för att trygga sjukvården för civila i Gaza. Pengarna skickas via Norska kyrkans utlandshjälp till Al Ahli-sjukhuset, som hör till den anglikanska kyrkan i Jerusalem. Målet för hjälpen har valts i samarbete med Kyrkans Utlandshjälp.

THAILAND

OFFER FÖR MÄNNISKOHANDEL FRITOGS

Den 19 augusti fritogs 30 unga flickor som tvingats till prostitution i Thailand. Finska Missionssällskapets sambetspart Alliance Anti-Trafic gjorde två lyckade räddningsoperationer tillsammans med militären. Flickorna kommer från Laos och hölls fängna vid olika karaokebarer.

COLOMBIA

RÄDDA URFOLKEN

Förenta Nationernas så kallade millenniemål för utveckling löper ut år 2015. Finska Missionssällskapets nya regionchef för arbetet i Latinamerika, Arja Koskinen, säger att Finland nu har en chans att föra in arbetet för urfolkens rättigheter på nästa utvecklingsagenda.

Enligt FN finns det över 370 miljoner representanter för urfolk i över 70 länder. Urfolket är mera sårbara än övrig befolkning. I till exempel Colombia, ett av de länder där Finska Missionssällskapet verkar för mänskliga rättigheter, är 40 olika urfolk hotade. De hotas av inbördeskriget och gruvindustrin. När människor försöker kräva sina rättigheter faller de ofta offer för våld, tortyr, kidnappningar eller mord.

Den väpnade konflikten i Colombia när sig på den illegala gruvindustrin. Urfolket hamnar i kläm och människorättsaktivister lever under dödshot.
Foto: José Américo Mosquera

UPPDRAG

KÄRLEK - TRO - HOPP - FRÅN

SENEGAL

FÖRSAMLINGARNA STÄRKER DIAKONIN

Missionär Anna Tikum har gjort en kartläggning av församlingsdiakonin i Senegals lutherska kyrka. Hon har rest runt i kyrkans 13 församlingar och intervjuat de anställda. Kyrkan kommer att diskutera utvecklingen av diakoniarbetet i församlingarna med hjälp av rapporten.

Kyrkan möter dagligen människor som representerar de marginaliserade i samhället. Till exempel föräldralösa, funktionshindrade och gamla utan nära släktingar söker sig allt oftare till kyrkan som en sista utväg. "Hur ska kyrkan göra för att möta dessa människors behov? Den frågan ställs vi inför varje dag i vårt arbete", säger Anna.

Anna Tikum har intervjuat diakoniarbetare i den lutherska kyrkans 13 församlingar. Foto: Bertrand Tikum

VÄRLDEN

MÄNNISKA TILL MÄNNISKA

ESTLAND

EN RELEVANT KYRKA

Helen Kuldkepp och **Triin Salmu** arbetar med ungdomsverksamheten inom Estlands lutherska kyrka. Den lutherska kyrkan i Estland var med om ett kraftigt uppsving i början av 1990-talet, som en följd av självständigheten efter den femtio år långa sovjettiden.

Eftersom församlingarna lider brist på arbetskraft har man utvecklat olika former av volontärverksamhet. ”Det finns en ’lets do it’- mentalitet, en vilja att hjälpa och göra en insats för kyrkan”, säger Helen.

Triin säger att hon vill visa Estlands unga att kyrkan är relevant. ”Jag drömmer också om att kyrkan kunde bli ett viktigt centrum i samhället, dit man kommer varje vecka för att vara tillsammans. Ett exempel på det här är det nya familjecentret i Tallinn som Finska Missionssällskapet stöder”.

Helen Kuldkepp och Triin Salmu säger att den lutherska kyrkan är relevant och behövs i det estniska samhället. Foto: Joanna Lindén-Montes

YRKE MED FADDERSTÖD

Senegals lutherska kyrka ordnar yrkesutbildning för unga kvinnor som inte haft möjlighet att gå i skola. De får bland annat lära sig baka och färga tyger. Det finländska fadderstödet har en avgörande betydelse för genomförandet av utbildningen.

>> Just nu behövs flera faddrar för de unga kvinnorna i Senegal. Fadderavgiften är 30 euro i månaden. Vill du hjälpa? Ring Britt-Helen Lindman, tfn 020 7127 266

Vid utbildningscentret bakar kvinnorna kakor, pastejer och små munkar. Foto: Teija Laine

TEXT OCH FOTO SARI LEHTELÄ, INFORMATÖR I ETIOPIEN

FRÅN SKAM TILL GLÄDJE

Missionär Pirkko Nummela hjälper Efraim Berihun, som är svårt funktionshindrad.

I VÄRLDEN FINNS DET CIRKA **1 MILJARD** MÄNNISKOR MED FUNKTIONSHINDER **80 PROCENT** AV DEM BOR I U-LÄNDERNA.

Finska Missionssällskapet
utjämningskampanj hjälper funk-
tionshindrade som är i desperat
behov av hjälp i Dessie, nordöstra
Etiopien.

”Funktionshindrade och deras familjer
är de som lider mest i Etiopien. Speciellt
människor med svåra funktionshinder el-
ler mentala sjukdomar är i desperat behov
av hjälp”, berättar missionär Pirkko Num-
mela, som är rådgivare för ett nytt projekt
för funktionshindrade.

I Etiopien finns det enligt Unicefs upp-
skattningar hela åtta miljoner som har nå-
gon form av funktionshinder. De senaste
åren har de funktionshindrades rättigheter
börjat lyftas fram i offentligheten. Trots det
får bara några få procent av de döva, blinda
och funktionshindrade någon form av ut-
bildning eller samhällstjänster. Värst är det
för dem med svåra funktionshinder – de
hålls oftast gömda i sina hem.

”Människor med funktionshinder blir
ofta oförskämt bemötta av myndigheterna.
En blind man som förlorat sitt hem fick
höra av en tjänsteman att han kunde bo på
gatan. Funktionshindrade blir också ofta
sexuellt utnyttjade”, berättar Tesfaye Ni-
gusu, en av föregångarna inom projektet.

Nigusu säger att man tack och lov redan

upplevt vissa attitydförändringar och sett
framsteg. De involverade orkar ser framåt
med tillit och vägrar ge vika för de stora
utmaningarna.

CHOCKERANDE UPPTÄCKTER

Finska Missionssällskapet och Meka-
ne Yesuskyrkan inledde sitt arbete med
funktionshindrade i nordöstra Etiopien år
2012. Inför projektstarten började kyrkan
och stadens anställda söka efter funktions-
hindrade barn. De gick från dörr till dörr
för att kartlägga situationen. Ingen var be-
redd på det man mötte. Pirkko Nummela
berättar att hon blev chockad över det hon
såg, trots att hon sett mycket fattigdom un-
der de år hon arbetat bland föräldralösa
barn i Etiopien.

”Ett svårt funktionshindrat barn kan
ligga hela dagen på en smutsig trasa på
ett jordgolv. Han eller hon släpps aldrig ut
bland andra barn. De funktionshindrade
barn som kan röra sig tvingas tigga”, berät-
tar Pirkko Nummela.

Många lever ännu i den uppfattningen att
ett funktionshindrat barn är ett straff från
Gud. Ofta lämnar pappan familjen om det
föds ett funktionshindrat barn och mam-
man blir ensam kvar att ta hand barnen.

”Vi berättar för mammorna att det inte
är deras fel att barnet har ett funktionshin-
der och att både hon och barnet är värde-

fulla. Mammorna blir glada över att någon
kommer och hälsar på och ser deras nöd.”

GLÄDS ÖVER SMÅSAKER

De berörda familjerna får olika hjälpmedel
som underlättar deras vardag.

– En familj fick till exempel plast till den
gemensamma sängen, så att madrassen
inte skulle vara våt varje morgon efter att
familjens funktionshindrade barn kissat på
sig. En annan mamma fick barnvakt några
timmar så hon kunde fara till torget och
sälja sina grönsaker, handarbeten och bak-
verk. Små insatser har stor betydelse.

Mammorna blir ofta överraskade över
att deras funktionshindrade barn kan lära
sig något. Med lämplig utbildning kan blind-
a och döva till och med skaffa sig ett yrke
och leva ett självständigt liv. Också barn
med svåra funktionshinder kan lära sig,
eller så kan man åtminstone ge dem reha-
bilerings. Genom att träna nackmuskulerna
kan barnen hålla upp huvudet, åtminstone
en stund.

”Även om ett barn inte skulle lära sig nå-
gonting, har det rätt till ett så bra liv som
möjligt”, betonar Pirkko Nummela.

I LOKALA HÄNDER

Inom projektet uppmuntrar man mam-
morna och barnen genom att besöka dem

regelbundet. För familjer med gravt funktionshindrade barn har man bildat en egen stödgrupp där barnen får rehabilitering och där man leker med dem. Mammorna i gruppen får stöd och råd av varandra.

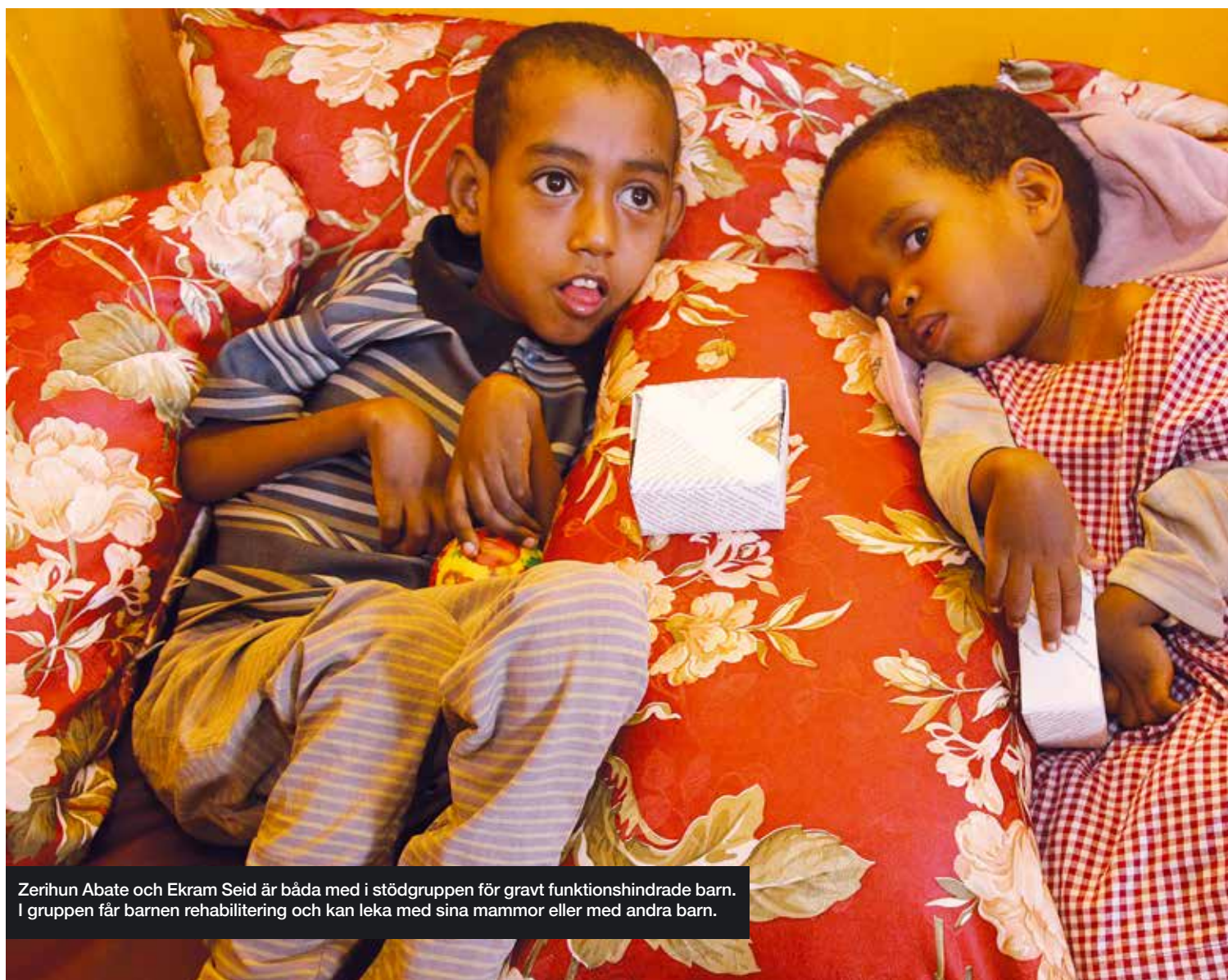
Behoven är enorma inom arbetet för funktionshindrades väl i Etiopien. Kyrkan och olika organisationer kan driva utvecklingen framåt, men större förändringar kräver att hela samhället är med. Det behövs attitydförändringar, utbildning och ekonomisk tillväxt. Det är också väldigt viktigt att utbilda myndigheter och tjänstemän samt att påverka beslutsfattare.

”Vi utlänningar kan sätta igång arbetet, men det är bara i lokalbefolkningens händer som det kan slå rot och sprida sig”, konstaterar Pirkko Nummela.

I VÄRLDEN FINNS DET 90-150 MILJONER

BARN MED FUNKTIONS-
HINDER. AV DEM GÅR
ENDAST

2-3% I SKOLA

Zerihun Abate och Ekram Seid är båda med i stödgruppen för gravt funktionshindrade barn. I gruppen får barnen rehabilitering och kan leka med sina mammor eller med andra barn.

Hjälpen når hundratals i Dessie

I Dessie får 234 funktionshindrade barn och ungdomar hjälp. Av dem går 180 i skola. De har fått hjälp med att skaffa skolmaterial, hjälpmedel och skoluniformer. Många av dem får också stödundervisning.

Småföretagarutbildning och startpeng har getts till 62 funktionshindrade ungdomar och föräldrar till funktionshindrade barn. Grunderna i teckenspråk har lärts ut till 20 föräldrar som har döva barn.

Sammanlagt tio personer har utbildats för att göra hembesök hos familjer med funktionshindrade barn.

Projektledarna samarbetar med myndigheterna. Man hjälper också funktionshindrade att skapa kontakter till sin näromgivning. Man har även startat två stödgrupper för barn med svåra funktionshinder. I flera skolor har toaletterna förbättrats för att passa funktionshindrade. Projektet får stöd från Utrikesministeriet.

DELTA I UTJÄMNINGEN

I år samlar vi medel för att stöda funktionshindrade barns skolgång och för att hjälpa deras familjer. Pengarna sänds till de länder i Afrika, Asien och Sydamerika där Finska Missionssällskapet verkar.

GE EN GÅVA:

Delta i kampanjen genom att ge en gåva via insamlingsbrevet som snart kommer på posten eller genom att ge en gåva via insticket i Kyrkpressen i början på oktober. Du kan också redan idag ge en gåva till FI38 8000 1400 1611 30, (BIC: DABAFIHH), märk gåvan UT2014. Tack för din gåva!

SKRIV PÅ VÅRT UPPROP:

Funktionshindrade människors rättigheter förverkligas fortfarande inte i världen. Deras rätt till delaktighet glöms ofta bort i samhället, både i utvecklings- och industriländer.

Finland har lovat att arbeta för funktionshindrade människors rättigheter internationellt, men ändå går bara en procent av finska statens biståndsbudget till projekt bland funktionshindrade.

Finska Missionssällskapet samlar in namn på ett upprop för de funktionshindrades rättigheter. Appellen kommer att överlämnas till utvecklingsministern.

>> Skriv under uppropet på www.utjamning.fi/upprop

BERÄTTA OM KAMPANJEN:

Använder du Facebook? Då kan du ge kampanjen synlighet genom att dela våra uppdateringar. Besök www.facebook.com/finska.missionssallskapet

DU ÄR STARK, HJÄLP DE SVAGARE.

"Det är viktigt att vi vågar ta ansvar och hjälpa andra, både nära och fjärran", säger Johan Kullas inför årets Utjämningskampanj.

Johan Kullas, familjefar och företagsledare bosatt i Vasa, valde tidigt att tänka positivt och fokusera på problemlösning.

JOHAN SER MÖJLIGHETERNA

TEXT OCH FOTO JOANNA LINDÉN-MONTES

43-åriga Johan föddes med en muskelsjukdom som gör att han bara har bråkdel av den styrka han borde ha.

– Jag använder en elrullstol, kör med en specialanpassad bil och har en automatisk dörr hemma.

Johan har alltid funnit alternativa lösningar och vägar runt sitt funktionshinder. Idag driver Johan ett it-företag tillsammans med en vän från studietiden. Han är ägare, VD och har 10 anställda.

– Mina föräldrar är jordbrukare och har haft en praktisk inställning till livet. De bestämde sig för att ge mig allt som alla andra fick. Min pappa var uppfinningsrik. När mina bästa vänner började cykla byggde pappa en bil baserad på en trambil och en motorsågsmotor. Jag kunde åka med mina kompisar överallt i min go-cart.

Gällande yrkesval och studier tänkte Johan alltid att han ville bli ingenjör.

– Efter att ha klarat inträdesprovet till Tekniska högskolan i Helsingfors var jag också tvungen att ta mig in fysiskt. Jag ringde studiekansliet och frågade om tillgängligheten. Skolan skötte saken exemplariskt. Huvudvaktmästaren frågade om tekniska mått för min rullstol, tackade för sig och sade ”vi ses på din första skoldag”. Under sommaren hade de byggt ramper, toalett och gjort en kartläggning av vilka

rutter jag behövde röra mig på. Det här visar att allt går, om man bara vill.

UPPFINNINGSRIKEDOM

Johan har tre barn tillsammans med sin fru Paula.

Hur har du blivit bemött av samhället sedan du blev förälder?

– I regel blir jag nog väldigt bra bemött. Men, jag känner nog att många granskar mitt föräldraskap mycket närmare än andra människors. Å andra sidan är det väl en naturlig nyfikenhet att andra funderar på hur vi klarar av vanliga familjesituationer. Speciellt sådant som kräver fysisk aktivitet.

– Det här bidrar till att man gör sitt yttersta för att lyckas och visa andra att det går helt bra att vara funktionshindrad förälder. Det gäller förstås igen att hitta små alternativa lösningar. Man kan till exempel leka med bilar och traktorer på bordet i stället för på golvet.

MÅNGA MÖJLIGHETER I FINLAND

Johan är tacksam för alla de möjligheter och hjälpmedel som finns att tillgå i Finland: anpassade datorer, fjärkontroller och tekniska hjälpmedel. Idag utvecklar Johans företag olika system för sjukhus och specialläkare.

Kan du berätta om en lösning ni varit med om att utveckla?

– Förutom ledningssystem för städer, kommuner och sjukvård så jobbar vi också med ett system för att följa upp vårdrelaterade infektioner, så kallade sjukhusinfektioner. Det handlar till stor del om att försöka spåra upp smittkällor. Sedan förs informationen vidare till andra datasystem så att man kan begränsa smittspridningen och vårda de drabbade.

Varför har du valt att ta fram lösningar för just sjukvården?

– Jag fick mina första sommarjobb vid Databyrån på Vasa Centralsjukhus. Där kom jag i kontakt med många olika sjukhussystem och fick en insikt i hur vården fungerar och vilka system som behövs.

GE ALLA EN CHANS

Vad önskar du att dina barn lär sig av dina erfarenheter?

– Att man ska ge alla en chans till nya utmaningar. Det gäller även en själv. Man ska också ge sig själv en chans att försöka sig på det som inte är helt solklart från början. Då jag själv är lite rädd för nya utmaningar så brukar jag planera eller binda upp mig till dem lite längre i framtiden. Sedan då dagen kommer så är det bara att ge sig in i det!

Hurudana personer ser du upp till?

– Sådana som ger andra en chans att försöka och lyckas ta fram det bästa ur andra.

– Hurudana värderingar tycker du borde få mera plats i dagens samhälle?

– Det är viktigt att vi vågar ta ansvar och hjälpa andra, både nära och fjärran. Jag är lyckligt lottad som vuxit upp i Finland med alla möjligheter och resurser som finns här. Jag vet inte hur mitt liv skulle ha sett ut om jag fötts i ett fattigare land. Därför är det viktigt att vi delar med oss.

Höstens Utjämningskampanj stöder personer med funktionshinder i olika utvecklingsländer, där förutsättningarna är mycket sämre än i Finland.

Hur förhåller du dig till kampanjen?

– Vi ska komma ihåg att man kan påverka och göra skillnad också med små insatser. Ibland kan man känna sig hjälplös inför den nöd som finns i världen – men om man tänker att man hjälper en annan enskild människa, känns det lättare och mer meningsfullt.

Inledningen är baserad på Johan Kullas sommarprat i Radio Vega 2012.

Biskop Björn Vikström är Utjämnings beskyddare. "Vi möter Kristus i de svagaste", säger han och påminner samtidigt om att personer med funktionshinder har stor potential.

TEXT OCH FOTO JOANNA LINDÉN-MONTES

DAGS FÖR UTJÄMNING!

Björn Vikström, biskop i Borgå stift, stöder Utjämnningen. Som kampanjens beskyddare vill han hålla fram vikten av att hjälpa de allra mest utsatta.

Biskop Vikström säger att omsorgen om de svagaste är en av kyrkans grunduppgifter.

- För att vi här i Finland skall kunna bära vårt globala ansvar behöver vi organisationer som Finska Missionssällskapet, genom vilka hjälpen kanaliseras. Det hör till kristet lärjungaskap att hjälpa andra. Sedan den första kyrkans tid har ord och handling gått hand i hand. Jesus gav oss ett gott exempel för hur vi ska hjälpa andra. Han tog sig an de utsatta, barn, kvinnor, sjuka, främlingar och samarier. Han

visade att också de som diskrimineras är Guds barn.

I många utvecklingsländer anses funktionshinder vara ett straff. Många föräldrar skäms och gömmer sina funktionshindrade.

- Men man måste inte gå allt för långt tillbaka i Finlands historia för att hitta liknande tankemönster i vårt eget land. Människan har en tendens att vara rädd för det som är annorlunda och tänka att endast det perfekta är gott nog åt Gud. Idag förstår vi att Guds skapelse rymmer mångfald. Funktionshindrade har stor potential och minst lika mycket att ge som alla andra. Särbehov är ingen plump i protokollet.

VARFÖR SKA VI DELTA I UTJÄMNINGEN?

- Kampanjen gör gott. Det är viktigt att vi vågar se våra medmänniskor och att vi lyssnar på deras behov. Då förverkligar vi det Jesus ville. När vi hjälper andra människor verkar Gud i vår värld. Då blir Guds vilja synlig och himmelriket bryter fram.

FADDERSTÖDET FÖRÄNDRAR LIV

Madinas Syys mamma är dövstum. Familjen lever under mycket fattiga förhållanden i utkanten av huvudstaden Nouakchott. Tack vare fadderarbetet kan Madina gå i skola. Hennes familj får också hjälp.

1 Mauretanien är skolgången en viktig hörnsten i arbetet för att kvinnorna ska få det bättre ställt. Fadderstödet skyddar flickorna mot tvångsäktenskap och avbruten skolgång.

BLI FADDER!

Genom att bli fadder kan du stöda skoleleverna i Mauretanien eller i något annat land. Fadderavgiften är 30 euro/månad. Mera information: www.finskamissionssallskapet.fi/fadderbarn eller tfn 020 7127 266.

TEXT OCH FOTO TEIJA LAINE.

Skribenten är missionär med ansvar för bland annat fadderarbetet i Senegal och Mauretanien.

Mauretanien är en islamsk stat med cirka tre miljoner invånare. Ett brunt ökenlandskap omger huvudstaden Nouakchott. I stadens fattigaste kvarter stöder Finska Missionssällskapet skolgången för 300 fadderbarn i fyra skolor och ett barnhem, i samarbete med Lutheriska världsförbundet. Missionär Teija Laine berättar om hur fadderstödet berör barnen och deras familjer:

Madina Bocar Syn är en av de flickor som får hjälp via fadderarbetet. Madinas mamma Kadiata Amadou Diallo är dövsstum. Madina har många syskon. Gårdsplanen där familjen bor är karg och aspråkslös. Familjen sover i ett litet rum. På gården utanför tvättar man byke och lagar mat. Smutsvattnet kastas ut på gatan, och stanken känns inne på gården. Tack vare fadderstödet kan Madina gå i skola och se fram emot ett framtida yrke.

På El Mina-skolan är eleverna och deras föräldrar tacksamma över fadderarbetet. Skolan har fått en vattenkran, så att eleverna kan dricka vatten på rasterna. Fönstren i klassrummen har blivit reparerade och man har fått nya pulpeter. Vid en annan skola har det nyligen installerats toaletter.

SKYDD MOT TVÅNGSÄKTENSKAP

En lärare berättar att många flickor avbröt skolgången innan fadderverksamheten kom in i bilden. Flickor värdesätts inte i samhället och ofta avbryts deras skolgång eftersom de behövs för att hjälpa till hemma.

Många gifts också bort i alltför tidig ålder mot sin egen vilja. Jag har till exempel fått höra om en 12-årig flicka som gifts bort

mot en brudgåva på 20 dollar. Då flickan blev gravid övergav mannen henne. Flickan bor nu på nytt hos sina föräldrar. Skolgången är avbruten och framtiden osäker.

Liknande öden är vanliga i fattiga familjer. Föräldrarna får lite pengar då flickan gifts bort och inbillar sig att den rika mannen också framöver ska hjälpa familjen med gåvor och pengar. Sanningen är dock att männen genom dessa skenäktenskap köper sig rätt att utnyttja unga flickor. Efter en tid köper de sig nästa hustru från någon annan fattig familj och så här fortsätter det.

Tack och lov kan man påverka fadderbarnens föräldrar via fadderprogrammet och på det viset kämpa mot dessa traditioner. Få elever har avbrutit skolgången sedan fadderverksamheten startade.

I städerna är 20 procent av befolkningen fattig, på landsbygden upp till 60 procent. Fattigdomen driver folk från landsbygden in till städerna, men sällan erbjuder städerna någon lösning till familjernas fattigdom.

Fadderarbetet är ett sätt att stöda dessa fattiga familjer. Fadderstödet går till skolavgifter, skolmaterial och stödundervisning. Det görs också regelbundna besök i fadderbarnens hem och barnen kallas regelbundet till läkarundersökning.

Moussa Kandega, som ansvarar för fadderarbetet, berättar att läkarundersökningarna har stor betydelse för skolgången, eftersom man via dem kan förebygga många sjukdomar. I hälsovården ingår också regelbundna kurer mot mask. Detta uppskattas mycket eftersom diarré och anemi med tillhörande trötthet är vanliga åkommor i Mauretanien.

Friska elever. Barnen blir regelbundet kallade till läkargranskning.

Mariama Tall trivs i skolan och lär sig snabbt. Hon hoppas kunna gå ut skolan och skaffa sig en utbildning.

Förverkliga de mänskliga rättigheterna!

"Kärlekens Gud, led oss till rättvisa och fred". Kyrkornas världsråd (KV) uppmanar till förbön och stöd för de förföljda kristna och andra utsatta minoriteter i Irak. Foto: Joanna Lindén-Montes/KV

TEXT: ROLF STEFFANSSON, TF VERKSAMHETSLEDARE FÖR FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET.

Den här sommaren har varit full av grymheter. Min egen Facebook-vägg fylldes av debatten om vem som är skyldig till den senaste våldsrundan i Mellanöstern. Det är självklart att vi måste fördöma att man skjuter raketer hållningslöst på civila mål och använder civila som människosköldar. Och samtidigt är det lika klart att det inte är acceptabelt att bomba de skolor och kliniker som kvinnor och barn använder som tillflyktsort. Det har varit skrämmande att följa med hur lätt också många kristna har börjat försvara våld mot civila.

Samtidigt har det i Syrien och Irak utvecklats en händelsekedja som kan kallas folkmord. För att skapa ett varumärke av skräck har Isis slaktat religiösa minoriteter. Hundratusentals måste flytt till områden därifrån andra har flytt bara några månader tidigare. Samtidigt som fattiga länder antar flyktingflödets utmaningar, kan man i den finländska diskussionen skönja den traditionella kategoriska inställningen: "Vi tar inte ansvar för något flyktingflöde. Må de sköta saken på ort och ställe."

Genom människorättstänkandet har vi lärt oss att samhället inte kan välja vems rättigheter som respekteras och vems som inte gör det. De mänskliga rättigheter som nämns i FN:s deklaration tillhör alla. De nationella och internationella lagarna, standarderna och stadgarna ska se till att de förverkligas. Under den här sommaren har vi lärt oss att det här tänkandet inte är en självklarhet ute i världen.

Profeterna i gamla testamentet gjorde påverkansarbete bland änkor, föräldralösa, invandrare och fattiga. De talade inte om att ge allmosor. De påminde om samhällets ansvar att behandla alla rättvist, också asylsökande med en främmande tro.

På samma sätt presenterar berättelsen om tillsättandet av de

första diakonerna i Apostlagärningarna deras uppgift främst som övervakning av änkoras rättigheter. Att betjäna sin nästa i nöd var en väsentlig del av Jesus och hans efterföljares verksamhet från första början. Det var diakonernas uppgift att försäkra förverkligande att rättvisa, också mellan sådana som talade olika språk.

I Jesu liknelse om den yttersta domen hittar man samma tänkesätt. "Jag var sjuk och ni såg till mig." Fast vi tänker att samhället bär ansvaret för de mänskliga rättigheterna, hör det till kyrkans herdeuppgift att se till att just de allra svagastes rättigheter förverkligas. Det här är en del av kyrkans grunduppgift.

I den kyrkliga diskussionen talar vi om att leda. Många "folk-hjordar" har konkret angripits av "vargar". Efter den långa och heta sommaren krävs det mycket krafter och aktivt arbete av oss för att vi ska kunna försvara de hjordar som anförtratts oss.

Kolumnen publicerades i Kotimaa 21.8.2014.

Alla kristna är kallade till fredsarbete.

Foto: Joanna Lindén-Montes/KV

Rolf Steffansson.

Foto: Jarmo Kulonen

Aktuellt

FIONA LEDER FURAHA

Finska Missionssällskapets svenskspråkiga kör Furaha fyller 40 i år. Fiona Chow, som har lett kören i drygt ett år, trivs med sitt uppdrag.

- Furaha stöder familjevårderingar. Vi har också en bra gemenskap, sjunger på många olika språk, inspirerar andra att stöda mission i hela världen, och det viktigaste – vi prisar Gud och vill ge ära till Hans namn genom sång och allt vi gör.

Fiona har en magisterexamen i sång och musikteori och arbetar som lärare i musikteori och historia på Sibeliusakademien i Helsingfors.

- Jag har alltid varit aktiv inom sång och musik. Jag föddes i London och växte upp i Kanada. Jag har också arbetat i New York, och är nu bosatt i Helsingfors.

Furaha firar sitt jubileum den 15 november klockan 15 med evenemanget "Mission och Musik i 40 år" i Munkshöjdens kyrka. Efter programmet följer middag och kvällsmässa. Välkommen!

Vill du sjunga med i kören, som samlas cirka en gång i månaden? Kontakta Fiona Chow per e-post: furahadirigent@gmail.com

Fiona Chow tillsammans med den jubilerande Furahakören.

Foto: Joanna Lindén-Montes

Händelsekalender

20.9 Morotsmarknad på Senatstorget i Helsingfors klockan 10-14 till förmån för Finska Missionssällskapet.

23.9 Utjämningsdagen (höstdagjämningen). Utjämningsinsamling för de funktionshindrades rättigheter i u-länderna. Se din egen församlings annonsering. Läs om kampanjen på www.utjamning.fi

23-26.10 Finska Missionssällskapet medverkar på bokmässan i Helsingfors.

27-31.10 Finska Missionssällskapet medverkar på Goda Handlingars Torg.

15.11 Frimärks- och myntauktion vid Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18. Visning kl. 10, auktion kl. 11.

15.11 Furahakörens 40-års jubileum kl. 15 i Munkshöjdens kyrka i Helsingfors.

6.12 Självständighetsbasar vid Finska Missionssällskapet i Helsingfors kl. 9.30-15, Observatoriegatan 18.

December: sångtillfällen med De vackraste julsångerna ordnas i församlingarna, se din egen församlings annonsering.

VÅRT ARBETE I ETT NÖTSKAL

Kyrkans uppdrag är att gå dit där det saknas rättvisa och kärlek till nästan. Vi verkar för tro, hopp och kärlek, från människa till människa, i 30 länder tillsammans med 94 samarbetsparter.

Förra året satsade vi 18,2 miljoner på utrikesarbetet. Vi har omkring 130 utsända missionärer. Finska Missionssällskapets 155-åriga historia garanterar att arbetet är långsiktigt.

Läs mera i Finska Missionssällskapets årsrapport: www.finskamissionssallskapet.fi/materialbank

FMS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond

skriv MAJA i meddelanderutan

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Födelsedagskonton

Britt-Helen Lindman,

tfn 020-7127 266

Testamenten

Tarja Larmasuo, tfn 020-7127 204

KÄRLEKENS GUD

Tempelområdena i Kathmandu, med sin mångfald av gudabilder och statyer, visar hur människor tillber och vördar sina gudar i Nepal. Folk kommer och går, tänder sina rökelseoffer, strör blomblad och bugar inför sina gudar. När jag såg allt detta gick tankarna osökt till aposteln Paulus och hans besök i Aten då han vandrade omkring i staden och såg atenarnas många gudabilder. Han kom också till ett altare med inskriften: Åt en okänd gud. I sitt tal på areopagen säger han: "Jag ser av allt att ni är mycket noga med religiösa ting." Det samma kunde också sägas om människorna i Nepal och Kathmandu. Religionen lever och märks i samhället, kanske bara på ett lite annorlunda sätt än hos oss. Kastväsendet som i princip är avskaffat, lever ändå kvar i folks medvetande. Och ödesguden, fatalismen, som är en del av

den nepalesiska religiositeten, är en hård gud som påverkar inställningen till livet, människan, arbetet och tiden. Tron på det ständiga återfödandet hotar att underminera ansvaret för liv och samhälle och andra människor. Om allt är förutbestämt och man föds in i en ny tillvaro som kan vara sämre eller bättre men inte kan påverkas, vad är det då för mening med arbete eller livet över huvud taget?

I talet på areopagen anknyter Paulus till Gud som skapare och uppehållare av allt liv. Gud är inte långt bort ifrån någon enda av oss. Vi har vårt ursprung i honom. Och vi är Guds medarbetare. Livet är värdefullt och alla människor är värdefulla, oberoende av yttre omständigheter som klasstillhörighet, rikedom, fattigdom, eventuella funktionshinder eller annat. Allt detta som tycks påverka människorna i hög grad i

Nepal. Och framför allt har vi genom Jesus Kristus fått ett nytt hopp, ett levande hopp som gäller både livet här och livet efter döden.

Det är det hoppet missionen och missionärerna förmedlar genom sitt arbete, i ord och gärning. Evangelium och diakoni går hand i hand. Arbetet i Nepal bland funktionshindrade och daliter, de "oberörbara", talade starkt till mig. Och vittnesbörden från människor som fått uppleva evangeliets kraft, talar om att Kristi kärlek förvandlar också idag. Också här i vårt eget samhälle, i vår egen närhet. Det är den kärleken vi är kallade att förmedla, i ord och gärning. Både i Nepal och här hos oss.

Ann-Britt Hedman

Skribenten deltog
i Finska Missionssällskapets
studieresa till Nepal i april 2014.

Kyrkan hjälper daliterna att komma på fötter i Nepal. Foto: Joanna Lindén-Montes